

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 sierpnia 2012 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Katarzyna Jamrozy – Szponik

Protokolant Anna Pawlik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy A. Z.

po rozpoznaniu w dniach 2 listopada 2011 roku, 12 stycznia 2012 roku, 6 lutego 2012 roku, 14 marca 2012 roku, 12 kwietnia 2012 roku, 17 maja 2012 roku, 11 lipca 2012 roku sprawy karnej

W. Ł.

syna Z. i J. z domu B.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 28 listopada 2001 r. do 07 stycznia 2005r. w O., woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pełniąc obowiązki D. P. S. P. w O., jako funkcjonariusz publiczny przekroczył swoje uprawnienia, działając na szkodę interesu publicznego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oraz przywłaszczył powierzoną sobie rzecz w ten sposób, że jako d. w. s. zawarł bez zgody i wiedzy Burmistrza Miasta S., dwie umowy na wynajem pomieszczeń szkolnych o numerach (...) i (...) z E. Z., za co pobierał od w/w osoby pieniądze w łącznej kwocie 11.114,39 złotych z czego za energię elektryczną 3.714,39 złotych i czynsz w kwocie 7.400 złotych, które przywłaszczył, gdyż nie przekazał ich na konto bankowe Urzędu Miejskiego w S., działając w ten sposób na szkodę w/w urzędu w wysokości 11.114,39 złotych;

tj. o czyn z art. 231§2 kk i art. 284§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

II. w okresie od 12 listopada 2003r. do 15 grudnia 2003r. w O., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc obowiązki D. P. S. P. w O., przywłaszczył sobie powierzone mu mienie w postaci paneli podłogowych, w ilości 20m² i płyt podłogowych o łącznej wartości 631,38 złotych, a następnie poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne w dokumencie dotyczącym odbioru wykonanych robót remontowych, działając na szkodę Urzędu Miasta i Gminy w S., we wskazanej powyżej kwocie;

tj. o czyn z art. 284§2 kk i art. 271§3 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

III. w okresie od 03 listopada 2003r. do 30 listopada 2003r. w O., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc obowiązki D. P. S. P. w O., przekroczył swoje uprawnienia, działając na szkodę interesu publicznego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz będąc funkcjonariuszem publicznym uprawnionym do wystawiania dokumentów poświadczył w nim nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne w ten sposób, że doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w kwocie 720 złotych, w ten sposób, że pełniąc obowiązki d. w. s. sporządził fikcyjną umowę – zlecenie nr (...) z dnia 18.11.2003r. o zatrudnieniu na stanowisku palacza S. B. (1) na podstawie uzyskanych w nieustalony sposób dokumentów tj. kserokopii dowodu osobistego, zaświadczenia o ukończeniu kursu, zaświadczenia kwalifikacyjnego, a następnie poświadczył nieprawdę

co do faktycznego zatrudnienia w/w osoby, gdyż przedmiotową umowę przedłożył jako autentyczną w Biurze (...) w S. i na tej podstawie pobrał pieniądze w kwocie 490,17 złotych, działając na szkodę Urzędu Miasta i Gminy w S.;

tj. o czyn z art. 231§2 kk i art. 286§1 kk i art. 271§3 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

IV. w okresie od 01 grudnia 2003r. do 30 kwietnia 2004r. w O., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc obowiązki D. P. S. P.w O., przekroczył swoje uprawnienia, działając na szkodę interesu publicznego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz będąc funkcjonariuszem publicznym uprawnionym do wystawiania dokumentów poświadczył w nim nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne w ten sposób, że doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w kwocie 4.000 złotych, w ten sposób, że pełniąc obowiązki d. w. s.sporządził fikcyjną umowę – zlecenie nr (...) z dnia 18.12.2003r. o zatrudnieniu na stanowisku palacza S. B. (1) na podstawie uzyskanych w nieustalony sposób dokumentów tj. kserokopii dowodu osobistego, zaświadczenia o ukończeniu kursu, zaświadczenia kwalifikacyjnego, a następnie poświadczył nieprawdę co do faktycznego zatrudnienia w/w osoby, gdyż przedmiotową umowę przedłożył jako autentyczną w Biurze (...) w S. i na tej podstawie pobrał pieniądze w kwocie 2.737,27 złotych, czym działał na szkodę Urzędu Miasta i Gminy w S.;

tj. o czyn z art. 231§2 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

V. w okresie od 01 maja 2004r. do 31 maja 2004r. w O., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc obowiązki D. P. S. P.w O., przekroczył swoje uprawnienia, działając na szkodę interesu publicznego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz będąc funkcjonariuszem publicznym uprawnionym do wystawiania dokumentów poświadczył w nim nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne w ten sposób, że doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w kwocie 800 złotych, w ten sposób, że pełniąc obowiązki d. w. s.sporządził fikcyjną umowę – zlecenie nr (...) z dnia 25.05.2004r. o zatrudnieniu na stanowisku palacza S. B. (1) na podstawie uzyskanych w nieustalony sposób dokumentów tj. kserokopii dowodu osobistego, zaświadczenia o ukończeniu kursu zaświadczenia kwalifikacyjnego, a następnie poświadczył nieprawdę co do faktycznego zatrudnienia w/w osoby, gdyż przedmiotową umowę przedłożył jako autentyczną w Biurze (...) w S. i na tej podstawie pobrał pieniądze w kwocie 548,17 złotych, czym działał na szkodę Urzędu Miasta i Gminy w S.;

tj. o czyn z art. 231§2 kk i art. 286§1 kk i art. 271§3 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

I. oskarżonego **W. Ł.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punkcie I i w zakresie zaskarżonym w punkcie II części wstępnej wyroku i koszty postępowania w tym zakresie zalicza na rachunek Skarbu Państwa;

II. w ramach czynu opisanego w pkt. od III do V w części wstępnej wyroku oskarżonego **W. Ł.** uznaje za winnego tego, że w okresie od 18 listopada 2003r. do 31 maja 2004r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem pełniąc obowiązki d. P. S. P. w O. przekroczył swoje uprawnienia, czym działał na szkodę interesu publicznego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w ten sposób, iż jako funkcjonariusz publiczny użył jako autentyczne fikcyjne umowy zlecenia nr (...) z dnia 18.11.2003r., nr(...)z dnia 18.12.2003r., oraz nr (...) z dnia 25.05.2004r. o zatrudnieniu na stanowisku palacza S. B. (1) przedkładając je w Biurze (...) w S., czym wprowadził w błąd urzędników B. w S. co do faktu zatrudnienia w P. S. P. w O. S. B. (1) w okresie wynikającym z przedłożonych umów, doprowadzając przez to do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Gminę S. i uzyskując korzyść majątkową w kwocie 3.775,61 zł, tj. występku z art. 231 § 2 kk i art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 231 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 41 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu zajmowania stanowisk kierowniczych w administracji publicznej na okres 3 (trzech) lat;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Z. G. kwotę 1343, 16 zł (tysiąc trzysta czterdzieści trzy złote i szesnaście groszy) tytułem niepłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 723/11

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. Ł. od dnia 1 września 1991 roku pełnił obowiązki d. P. S. P. w O..

Na podstawie Zarządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 8 kwietnia 1997 roku w sprawie zadań nauczycieli, którym powierzono stanowiska kierownicze w szkole, Urząd Miejski w S., Referat (...) dokonał przydziału czynności d. p. o. od dnia 1 września 1991 roku do odwołania, a następnie od dnia 1 września 2002 roku na okres 5 lat tj. do dnia 31 sierpnia 2007 roku.

W dniu 23 października 2002 roku Zarząd Miasta w S. podjął Uchwałę nr (...) w sprawie udzielenia d. P. S. P. w O. pełnomocnictwa do dokonywania czynności prawnych w sferze zwykłego zarządu. Na mocy Uchwały Zarząd Miasta w S. udzielił W. Ł. pełnomocnictwa do dokonywania czynności zwykłego zarządu w sferze funkcjonowania jednostki określonego statutem P. S. P. w O.. Powyższe pełnomocnictwo upoważniało do korzystania z przywilejów i obowiązków kierownika zakładu pracy zgodnie z kodeksem pracy i przepisami szczegółowymi dotyczącymi funkcjonowania prowadzonej jednostki organizacyjnej, dysponowania przyznanymi w budżecie gminy środkami finansowymi i planowanie ich zgodnie ze statutem jednostki (przez dysponowanie środkami finansowymi rozumie się zawieranie umów lub zlecanie wykonawstwa prac niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania jednostki na zasadach określonych ustawą o zamówieniach publicznych), a nadto do udzielania jednorazowego pełnomocnictwa z. d. P. S. P. w O. do pełnienia obowiązków d. podczas nieobecności spowodowanej chorobą, urlopem lub wyjazdem służbowym. Zgodnie z §3 cytowanej wyżej Uchwały czynności przekraczające zakres pełnomocnictwa wymagały pisemnej zgody Zarządu Miasta w S.. Statut P. S. P. w O. nie precyzuje czynności prawnych wchodzących w zakres zwykłego zarządu.

Dowody:

- kserokopia powierzenia obowiązków d. S. P. w O. - k.

334.338,

- kserokopia przydziału czynności dyrektora placówki oświatowej - k. 332,

- kserokopia Uchwały nr (...) Zarządu Miasta w S. z dnia 23 października 2002 roku - k. 43-44,

- statut P. S. p. w O.,

- wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. - k. 378-387, 388-395, 455-456, 647-648, 893, 912, 917 verte, 918, 923 verte, 962, 1079, 1284,

W dniu 15 października 2001 roku W. Ł. zawarł z E. Z. umowę nr (...) na wynajem 5 pomieszczeń w budynku szkoły. Umowa została zawarta na czas określony od dnia 15 października 2001 roku do dnia 15 października 2003 roku. W dniu 16 października 2003 roku strony zawarły kolejną umowę najmu nr (...) pomieszczeń w budynku szkoły, na czas oznaczony od dnia 16 października 2003 roku do dnia 15 października 2005 roku. Zgodnie z treścią tych umów wynajmująca E. Z. zobowiązała się płacić wynajmującemu czynsz najmu w wysokości 200 zł miesięcznie. Ponadto w związku z wynajęciem lokalu zobowiązała się do świadczeń dodatkowych w postaci opłat za energię elektryczną i wodę.

§3 cytowanych powyżej umów wskazuje, iż czynsz najmu oraz opłaty za świadczenia najemca miał wpłacać na konto Komitetu Rodzicielskiego Szkoły, lecz równocześnie przy podpisywaniu przedmiotowych umów strony umówiły się, że pieniądze za czynsz i energię elektryczną E. Z. będzie przekazywać bezpośrednio W. Ł. lub zostawiać w sekretariacie. Kwoty należne za pobór wody E. Z. płaciła bezpośrednio do Zakładu (...) w S.. Tytułem czynszu najemczyni przekazała W. Ł. kwotę 7400 złotych, natomiast za energię elektryczną 3714,39 złotych. W. Ł. łącznej kwoty 11.114,39 złotych nie wpłacił ani na konto Komitetu Rodzicielskiego Szkoły w O., ani Urzędu Miejskiego w S..

Do około 2006 roku, a więc także w okresie objętym aktem oskarżenia, w gminie S. umowy najmu czy dzierżawy pomieszczeń lub nieruchomości będących we władaniu dyrektorów szkół, były zawierane samodzielnie przez dyrektorów tych szkół. Do tego czasu dyrektor szkoły mógł samodzielnie, bez czyjejkolwiek zgody zawierać umowy cywilno - prawne. W ten sposób szkoły pozyskiwały środki pozabudżetowe, które nie były przekazywane do budżetu gminy. Pozyskane w ten sposób środki powinny być wpłacane na konto bankowe komitetu rodzicielskiego, jeżeli komitet takie konto posiadał. W okresie objętym aktem oskarżenia Komitet Rodzicielski Publicznej Szkoły Podstawowej w O. nie miał założonego konta bankowego. Dyrektorzy szkół mogli tymi środkami pozabudżetowymi swobodnie i według własnego uznania dysponować, przeznaczając je na bieżące potrzeby szkoły i nie mieli obowiązku przedkładania faktur dotyczących zakupów przedmiotów czy też usług do B.-u. Praktyka pozyskiwania przez dyrektorów szkół tego rodzaju środków, w tym też przez W. Ł., była powszechnie znana i akceptowana przez ówczesnego Burmistrza L. M. (1). Nadto, za pozyskane środki pozabudżetowe i prawidłowe nimi gospodarowanie d. s.byli nagradzani. Nagradzany był także W. Ł. i październiku 2004 roku otrzymał on od Burmistrza Gminy S. nagrodę za prawidłową gospodarkę środkami finansowymi w szkole. Uzyskane z tytułu najmu środki finansowe W. Ł. przeznaczał na bieżące potrzeby szkoły takie jak zakup odkurzaczy, elektrycznej kosiarki do trawników, modem do kawiarenki internetowej, spiralę hydrauliczną do kanalizacji, klisz do zdjęć, kubków, talerzy, środki czystości itp. Rachunki i paragony dotyczące zakupionych przedmiotów W. Ł. przechowywał w stojącym w gabinecie zamkniętym biurku, do którego klucze posiadał d., a zapasowe znajdowały się w metalowej kasetce, w sekretariacie do której klucz posiadała sekretarka. Po zawieszeniu d.w obowiązkach, kolejne osoby, które pełniły obowiązki d. zastały biurko otwarte i brak w nim było części dokumentów. Sekretarka szkoły E. R. (1) i oskarżony W. Ł. pozostawali w długim i ostrym konflikcie.

Dowody:

- kopie umów najmu pomieszczeń w budynku szkoły nr (...) z dnia 15 października 2001 roku oraz nr 3/03 z dnia 16 października 2003 roku - k. 290, 291,
- trzydzieści siedem dowodów wpłat - k. 264
- zeznania świadka L. M. (1) k. 910, 1082v-1083, 1307-1308,
- zeznania świadka M. K. k. 1094v, 1297
- zeznania świadka D. Z. - k. 265-266, 700-701, 910 verte-911,1086v-1087,1297,
- zeznania świadka H. K. k. 945, 1153-1154, 1363,
- zeznania świadka B. S. k. 1158,1364, ' *
- zeznania świadka D. U. k. 273v-274, 435v- 437, 913v, 972,. (...)l 122, (...),
- częściowo zeznania świadka E. R. (1) - k. 271-272, 408-412, 912 verte-913, 1120v- (...),
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. - k. 378-387, 388-395, 455-456, 647-648, 893, 912, 917 verte, 918, 923 verte, 962, 1079, 1284,

W okresie sprawowania przez oskarżonego W. Ł. funkcji d. s. zostały zakupione panele podłogowe na remont pomieszczeń szkolnych. W ramach przeprowadzanego remontu została w sali lekcyjnej nr 3 wymieniona podłoga, planowano również jej wymianę w sekretariacie. W dniu 13 grudnia 2003 roku W. Ł. zgłosił się do C. Z. - inspektora nadzoru budowlanego zatrudnionego w Urzędzie Miasta w S. z prośbą o wspólne sporządzenie protokołu odbioru prac dotyczących ułożenia paneli w sali nr 3 podając, iż z uwagi na koniec roku budżetowego musi rozliczyć się z faktur dotyczących zakupu wszystkich paneli. Dodał, iż bez wskazanego protokołu nie będą mogły być wypłacone pieniądze z B.. W. Ł. poinformował inspektora nadzoru budowlanego, że panele w sali nr 3 zostały już położone i zobowiązał się do położenia pozostałej części w sekretariacie po nowym roku, kiedy będzie można wyłączyć go na kilka dni z użytkowania. Łączna powierzchnia ułożonych podłóg w sali i sekretariacie miała wynosić 55m². W dniu 15 grudnia 2003 roku C. Z. sporządził protokół z przeprowadzenia odbioru ułożenia podłogi z paneli w sali numer 3 (...) w O., poświadczając w nim nieprawdę co do tego, że w tejże sali wykonano podłogę z paneli w ilości 55m². Podpis pod protokołem złożył C. Z. oraz W. Ł.. W rzeczywistości zostało ułożone jedynie 35 m² podłogi.

Dowody:

- faktura VAT nr (...) - k. 223 1,
- zeznania świadka C. Z. - k. 279-280, 788, 914, 1095,1308,
- protokół obioru prac - k. 223ł,
- wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. - k. 378-387, 388-395, 455-456, 647-648, 893, 912, 917 verte, 918, 923 verte, 962, 1079, 1095v, 1284,

Jesienią 2003 roku oskarżony W. Ł. w nieustalony sposób wszedł w posiadanie następujących dokumentów (czy też ich kopii) należących do S. B. (1): dowodu osobistego, zaświadczenia kwalifikacyjnego, zaświadczenia o ukończeniu kursu zawodowego. Wymienione dokumenty zostały pokrzywdzonemu skradzione z miejsca pracy - (...) w Ś.. Oskarżony przekazał je sekretarce E. R. (1) i polecił jej sporządzenie umowy-zlecenia będącej podstawą zatrudnienia wymienionego na stanowisku palacza w Szkole. Na podstawie tego kompletu dokumentów E. R. (1) sporządziła kolejno umowy-zlecenia nr (...) z dnia 18 listopada 2003 roku na czas określony od dnia 3 listopada do dnia 30 listopada 2003 roku, nr (...) z dnia 18 grudnia 2003 roku na czas określony od dnia 1 grudnia 2003 roku do dnia 30 kwietnia 2004 roku oraz nr (...) z dnia 25 maja 2004 roku na czas określony od dnia 1 maja 2004 roku do dnia 31 maja 2004 roku o zatrudnieniu S. B. (1) na stanowisku palacza. Oskarżony W. Ł. jako funkcjonariusz publiczny - dyrektor szkoły przedłożył przedmiotowe umowy jako autentyczne w Biurze (...)

w S. i na ich podstawie osobiście w Kasie B.-u pobrał pieniądze w łącznej kwocie 3775,61 złotych tytułem wynagrodzenia dla palacza, kwitując ich odbiór w prowadzonym przez kasjerkę zeszycie, gdzie była wpisana ogólna kwota przeznaczona do wypłaty, jako wynagrodzenie dla wszystkich osób z obsługi szkoły W rzeczywistości S. B. (1) nie świadczył żadnej pracy na rzecz Szkoły Podstawowej w O., a nawet nie wiedział o zawarciu przedmiotowych umów.

Dowody:

- kserokopia dowodu osobistego, zaświadczenia kwalifikacyjnego oraz zaświadczenia o ukończeniu kursu zawodowego S. B. (1) - k. 287,
- umowy-zlecenia nr (...), (...) i (...) - k. 313,
- listy wypłat z innych należności z dnia 28 listopada 2003 roku, 22 grudnia 2003 roku, 30 stycznia 2004 roku, 27 lutego 2004 roku, 31 marca 2004 roku, 30 kwietnia 2004 roku oraz z 3 czerwca 2004 roku -k. 313,
- zeznania świadka B. Ż. k. (...) - (...), (...),

- zeznania świadka E. P. k.l 170,
- zeznania świadka S. B. (1) - k. 302-303, 406-407, 915,
- zeznania świadka E. R. (1) - k. 271-272, 408-412, 912 verte-913,1120v- 1121,
- zeznania świadka Z. B. - k. 267-268, 912, 1087v, 1308,
- zeznania świadka D. U. k. 273v-274, 435v- 437, 913v, 972, 1121v-l 122, (...),
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. - k. 378-387, 388-395, 455-456, 647-648, 893, 912, 917 verte, 918, 923 verte, 962,1079, 1159,

W dniu 14 lutego 2005 roku audytor wewnętrzny Urzędu Miasta i Gminy w S. E. S. rozpoczął kontrolę dokumentów w Szkole w O., zakończoną z dniem 19 kwietnia 2005 roku. W wyniku audytu zostały ujawnione nieprawidłowości w zakresie zarządzania przez oskarżonego Szkołą, zwłaszcza w zakresie gospodarki finansowej.

Dowody:

- sprawozdanie z audytu wewnętrznego - k. 4-25,
- zeznania świadka E. S.- k. 250-254, 911-912,1084,1297,
- zeznania świadka L. M. (1) - k. 246, 910 verte, 1082v-1083, 1307,

Oskarżony W. Ł. urodzony (...) w S. posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest nauczycielem, bezdzietny kawaler, aktualnie zatrudniony w Trać (...).

Dowód:

- wywiad środowiskowy - k. 1367,

Oskarżony był uprzednio dwukrotnie karany sędownie za czyn z art. 178 a § 1 lek i z art. 244 kk.

Dowód:

- zapytanie o karalność - k. 1368,

Oskarżony W. Ł. na całym etapie postępowania karnego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym odnośnie zarzutu I aktu oskarżenia wyjaśnił, że zawarł umowy na wynajem pomieszczeń z E. Z.. Przyznał, że przyjmował od niej pieniądze tytułem wynajmu pomieszczeń gospodarczych, które następnie przeznaczał na cele szkolne. Oskarżony podał, że nie miał obowiązku przekazywania pieniędzy pochodzących spoza budżetu do Urzędu Miasta i Gminy S.. Zdaniem oskarżonego miał prawo do wydatkowania tych pieniędzy zgodnie z potrzebami szkoły, zaś na wszystkie zakupy miał rachunki, paragony, które trzymał u siebie w biurku szkolnym. Za uzyskane pieniądze zakupił dla szkoły m.in. modem do kawiarenki internetowej, dwa odkurzacze, kosiarkę elektryczną, znaczki na listy, klisze do aparatu, spiralę hydrauliczną do kanalizacji, literatki, talerzyki i filiżanki. W. Ł. stwierdził, iż nie miał obowiązku wpłacać pieniędzy pobranych od E. Z. do Biura (...) w S., jak również nie miał ich wpłacać na konto Komitetu Rodzicielskiego Szkoły w O.. Oskarżony wyjaśnił ponadto, że od E. Z. i pobierał pieniądze także za zużycie energii elektrycznej. Pieniądze pobierał po to, aby wzbogacić konto Szkoły w O..

Odnośnie zarzutu II oskarżony wyjaśnił, że w okresie wskazanym w zarzucie były wymieniane panele w klasie nr 3 Szkoły w O. i przyznał, iż brał udział w sporządzeniu protokołu odbioru położonych paneli w klasie, który został spisany

przez inspektora nadzoru C. Z.. Zapoznał się z treścią tego protokołu przed podpisaniem i nie miał żadnych zastrzeżeń w tym zakresie.

Odnosząc się do zarzutu III oskarżony wyjaśnił, że wśród znajomych rozpowiadał, że potrzebuje zatrudnić palacza i chyba w taki sposób S. B. (1) dowiedział się, że w szkole jest potrzebny palacz. S. B. (1) sam zgłosił się do Szkoły w O., powiedział, że pracuje w (...) Ś.. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że S. B. (1) końcem października lub początkiem listopada 2003 roku pytał W. Ł. w sekretariacie szkoły o zatrudnienie na stanowisku palacza, gdyż posiadał wszelkie uprawnienia do wykonywania obowiązków palacza kotłowni CO olejowych. Następnie okazał oskarżonemu uprawnienia, do których ten nie miał żadnych zastrzeżeń. Oskarżony stwierdził, iż dokonał kserokopii wymienionych uprawnień oraz dowodu osobistego S. B. (1) i przekazał je sekretarce E. R. (1). Ona sporządziła umowę o zatrudnieniu ze S. B. (1) na stanowisku palacza.

Oskarżonemu okazano kserokopię dowodu osobistego S. B. (1), po czym ten wyjaśnił, że nie jest to osoba, którą zatrudnił na stanowisku palacza na podstawie tego dokumentu. Oskarżony podał, że jest w stanie rozpoznać osobę, która zgłosiła się do niego jako B..

Odnosząc się do zarzutu IV W. Ł. wyjaśnił, że umowę zlecenie nr (...) z dnia 18 grudnia 2003 roku sporządziła sekretarka na jego polecenie, a on ją podpisał. On dał tę umowę do podpisania w szkole S. B. (1), gdy ten przyjechał do pracy. Ponadto podał, że wszystkie dokumenty dotyczące zatrudnienia S. B. (1) ten przekazywał mu osobiście. Oskarżony wyjaśnił, że na podstawie list wypłat wypłacał pieniądze S. B. (1), a podpisy na tych listach złożyła osoba podająca się za pokrzywdzonego. Zapewnił, że na pewno nie są to jego podpisy, wyjaśnił, że nie podpisywał tych list nazwiskiem B..

W zakresie zarzutu V oskarżony wskazał, że wszystkie wyjaśnienia, które złożył odnośnie zarzutu IV dotyczą również tego zarzutu. Na zadane mu pytanie wyjaśnił, że obecność palaczy w pracy, jak również świadczenie przez nich prac w żaden sposób nie były dokumentowane. W ocenie oskarżonego nie istniały żadne wymogi dotyczące dokumentowania wyżej wskazanych faktów.

W postępowaniu sądowym oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień, podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone dotychczas w sprawie. W toku kolejnych rozpraw W. Ł. podał, że w jego biurku w szkole znajdowały się rachunki, które potwierdzały zakup różnych rzeczy ze środków pozabudżetowych. W dniu zawieszenia go w czynnościach klucze do biurka i do gabinetu przekazał swojej następczyni. Oskarżony podał, że w dniu jego zawieszenia nie zostały zabezpieczone żadne dokumenty w szkole. Jedynymi osobami, które miały dostęp do wszelkiej dokumentacji były sekretarka E. R., która miała dorobione klucze bez wiedzy i zgody oskarżonego oraz p.o. dyrektora D. U.. Żadna ze sprzętaczek w tym okresie nie miała dostępu do sekretariatu. Powiedział również, że formalnie dyrektorem był do dnia 6 kwietnia i wszystko, co robił w tym okresie, było zgodne z jego uprawnieniami.

Słuchany przed sądem orzekającym podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia.

Sąd zważył, co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwolił jedynie na przypisanie sprawstwa W. Ł. w zakresie czynów opisanych w pkt. III - V części wstępnej wyroku.

Odnosząc się do pierwszego z zarzucanych mu czynów Sąd dokonując ustaleń faktycznych oparł się przede wszystkim na dowodach w postaci zeznań świadków i wyjaśnieniach oskarżonego W. Ł.. Ponadto Sąd posłużył się dowodami w postaci dokumentów: kopii umów najmu pomieszczeń budynku szkoły nr (...) z dnia 15 października 2001 roku oraz nr (...) z dnia 16 października 2003 roku, trzydziestu siedmiu sztuk dowodów wpłat na łączną kwotę 11.114,39 złotych, kserokopii powierzenia obowiązków d. S. P. w O., kserokopii przydziału czynności d.placówki oświatowej, kserokopii Uchwały nr (...) Zarządu Miasta w S. z dnia 23 października 2002 roku, a także Statutem Publicznej Szkoły Podstawowej w O..

Oskarżony W. Ł. nie kwestionował, iż zawarł umowy najmu z E. Z. i przyjmował od niej pieniądze z tego tytułu, jak też z tytułu zużytej przez nią energii elektrycznej i przeznaczał je na cele szkolne. Wskazał jednocześnie, iż w tamtym czasie przysługiwało mu prawo zawierania tego typu umów oraz dysponowania środkami finansowymi uzyskanymi na ich podstawie. Okoliczności te wynikają również z zeznań świadka L. M. (1) ówczesnego Burmistrza Gminy S., posiadającego najpełniejszą wiedzę dotyczącą uprawnień oskarżonego W. Ł. do samodzielnego zawierania umów najmu w okresie pełnienia funkcji dyrektora Publicznej Szkoły Podstawowej w O.. Świadek ten zeznał, iż był zaskoczony wynikami audytu, bowiem oskarżony był dyrektorem z wieloletnim stażem i nigdy nie było sygnałów, że w tej szkole dzieją się jakieś nieprawidłowości. Wskazał, iż znana mu jest praktyka zawierania umów najmu przez dyrektorów szkół w Gminie S. i precyzyjnie podał okres w którym

nastąpiły zmiany odnośnie sposobu wynajmu nieruchomości czy pomieszczeń będących we władaniu dyrektorów szkół, miało to miejsce około 3-4 lat temu. Dopiero od tej zmiany dyrektor szkoły musi mieć zgodę burmistrza na zawarcie umowy najmu czy dzierżawy i środki finansowe pochodzące z tych umów przekazywane są do budżetu gminy. Do czasu wprowadzenia tych zmian dyrektor szkoły mógł samodzielnie, bez" czyjejkolwiek zgody zawierać umowy cywilno-prawne w tym najmu i dzierżawy, a pozyskiwane przez nich środki finansowe powinny wpływać na konto bankowe komitetu rodzicielskiego, jeżeli komitet posiadał takie konto. Środki te w całości były w gestii dyrektora szkoły i powinny być wykorzystywane na jej potrzeby. Obecnie takie środki stanowią dochód gminy i w miarę potrzeby zostają one w części przekazywane na rzecz konkretnej placówki szkolnej poprzez dokonywanie zmian w budżecie gminy. Świadek ten jednocześnie stwierdził iż, umowy najmu dotyczące oskarżonego były zawarte jeszcze przed wprowadzeniem zmian. L. M. (2) na kolejnej rozprawie, początkowo podawał, że dyrektorzy wynajmowali pomieszczenia po uzyskaniu zgody gminy, a po odczytaniu zeznań uprzednio złożonych w pełni je podtrzymał również co do faktu, iż w czasie objętym aktem w rzeczywistości dyrektorzy szkół mieli prawo do wynajmu pomieszczeń bez zgody burmistrza. Wyjaśniając rozbieżności wskazał, iż po prostu dzisiaj już nie pamiętał, kiedy dokładnie zwrócono uwagę na to, iż dyrektorzy powinni uzyskać stosowną zgodę. Konkludując zeznania świadka należy wskazać, iż w okresie, kiedy funkcję dyrektora szkoły sprawował W. Ł. stosowane było prawo zwyczajowe, utarte przez wieloletnią praktykę pozwalające na samodzielne zawieranie umów i dotyczyło także umów najmu zawartych przez oskarżonego z E. Z.. Nie ma żadnych racjonalnych podstaw ku temu, żeby zeznania L. M. (2) mogły być uznane za niewiarygodne. Świadek ten jest osobą obcą dla oskarżonego i nie jest w żaden sposób zainteresowany sposobem rozstrzygnięcia niniejszego postępowania. Ponadto pokrywają się one z zeznaniami przedstawicielki Związku (...) potwierdzającej powszechną praktykę zawierania tego typu umów przez dyrektorów innych szkół i przeznaczenia uzyskanych z nich środków finansowych według własnego uznania na potrzeby szkoły. Nie sposób uznać, iż znajomość świadka z matką oskarżonego przesądza o niewiarygodności złożonych w sprawie zeznań, gdyż podawane przez świadka okoliczności znajdują potwierdzenie również w zeznaniach M. K. pełniącej od dnia 15.07.2005 roku obowiązki dyrektora szkoły w O.. Świadek wskazała, iż aktualnie na zawarcie umowy najmu wymagana jest zgoda burmistrza, jednakże wcześniej tego typu umowy były powszechnie zawierane przez dyrektorów szkół samodzielnie i burmistrz gminy o takiej praktyce wiedział. Zeznania świadka uznano za wiarygodne, gdyż M. K. jest osobą niezwiązaną z oskarżonym i w żadnym stopniu nie zależy jej na jego sytuacji procesowej, a zatem jej zeznania są w pełni obiektywne. Uznano również za wiarygodne zeznania świadka E. R. (1), zeznającej na okoliczność zawartych umów z E. Z., przyjmowania od niej pieniędzy za wynajem pomieszczeń szkolnych i za energię elektryczną i przekazywania ich następnie dyrektorowi. Zeznała również, iż nie pamięta, czy Komitet Rodzicielski miał konto, a także wskazała szereg przedmiotów zakupionych przez oskarżonego ze środków uzyskanych z najmu.

Oceniając zachowanie oskarżonego W. Ł. pod kątem znamion zarzucanego mu czynu należy mieć na uwadze, iż dopiero w dniu 23 października 2002 roku, a więc już po zawarciu pierwszej umowy najmu, Zarząd Miasta w S. podjął Uchwałę nr 199/02 w sprawie udzielenia d. P. S. P. w O. pełnomocnictwa do dokonywania czynności prawnych dotyczących zwykłego zarządu w zakresie funkcjonowania tej jednostki, określonego statutem Publicznej Szkoły Podstawowej w O.. Powyższa uchwała nie precyzuje zakresu czynności zwykłego zarządu i takiego zakresu nie precyzuje również Statut- szkoły, do którego uchwała się odwołuje. T. rodzaju czynności mają zatem charakter ocenny, co w kontekście ustalonego stanu faktycznego, zeznań świadków i wynikającej z nich powszechniej praktyki w zakresie

zawieranych umów nie pozwalają przyjąć bez żadnych wątpliwości, iż oskarżony zawierając umowy najmu wykroczył swoim zachowaniem poza czynności zwykłego zarządu, a nadto, iż miał co do tego świadomość.

Ustosunkowując się do zeznań pracowników Urzędu Miasta i Gminy w S. -T. W. (1), L. J. i R. I. należy wskazać, iż wskazani świadkowie wypowiadali się w opinii Sądu odnośnie aktualnie obowiązujących zasad przy zawieraniu umów, a nie praktyk zawierania umów najmu przez dyrektorów szkół w Gminie S., w ramach czasowych zarzucanego oskarżonemu przestępstwa. Podkreślenia wymaga fakt, iż T. W. (2) przyznała, iż przed złożeniem zeznań w Sądzie kontaktowała się z radcą prawnym, a zatem wiedzę odnośnie procedury zawierania umów czerpała właśnie z tych konsultacji. Natomiast R. I. sam dokonał interpretacji czynności zwykłego zarządu, nie podpierając się przy tym żadnymi wytycznymi bądź przepisami prawa. Zresztą zeznania tychże świadków pozostają w sprzeczności z zeznaniami L. M. (1) ówczesnego burmistrza, który, jak już wyżej wskazano nie potwierdził, jakoby w okresie sprawowania funkcji dyrektora przez oskarżonego wymagana była zgoda burmistrza.

Nie sposób również uznać, iż W. Ł. dopuścił się przywłaszczenia pieniędzy pochodzących z umowy najmu. Podczas składania wyjaśnień konsekwentnie utrzymywał, iż uzyskane środki pieniężne przeznaczył na bieżące potrzeby szkoły i wskazał szereg zakupionych za nie przedmiotów oświadczając jednocześnie, iż rachunki i paragony dotyczące tychże zakupów przechowywał w szufladzie swojego biurka, które podczas jego zawieszenia w obowiązkach dyrektora zostało otworzone, dokumenty się w nim znajdujące nie zostały zabezpieczone i zaginęły. Podnosił też fakt, iż zapasowe klucze do biurka znajdowały się w sekretariacie i dostęp do nich miała sekretarka szkoły E. R. (1). Kolejno powołane osoby do pełnienia funkcji dyrektora szkoły po zawieszeniu w tych obowiązkach oskarżonego potwierdziły w swych zeznaniach powyższe okoliczności. Świadek B. S. zeznała, iż nie było oficjalnego przekazania stanowiska i dokumentacji szkoły, a szuflada w biurku dyrektora była otwarta. Podobnej treści zeznania złożyła obejmująca po tym świadku pełnienie funkcji dyrektora D. U. i ona także potwierdziła, iż biurko dyrektora było otwarte, do gabinetu, który nie był zamykany na klucz, było wejście przez sekretariat. Świadek E. R. (1) potwierdziła również fakt przechowywania zapasowych kluczy do dyrektorskiego biurka w metalowej kasetce, która znajdowała się w sekretariacie i do której ona także miała dostęp, a także fakt przechowywania przez oskarżonego w biurku rachunków i dokumentów w szufladzie biurka, które dodatkowo według jej oceny znajdować się tam nie powinny. Powyższe okoliczności powodują, iż nie można w żaden sposób wykluczyć podanej przez oskarżonego wersji dotyczącej splądrowania jego biurka i zaginięcia dokumentów, w tym tych dotyczących zakupionych przez niego na potrzeby szkoły przedmiotów. Za taką też wersją przemawia choćby dowód z zeznań obecnej dyrektor szkoły, świadka która podała, iż szkoła posiada kosiarkę do trawy, ale brak jest dokumentów dotyczących jej zakupu. Okoliczności dokonywanych przez oskarżonego zakupów uwiarygadniają także dowody z zeznań świadków D. Z., H. P. czy też H. K. i przy tym brak jest powodów, by w tej części uznać je za nieprawdziwe.

Taka ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie musiała skutkować uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu czynu żart. 231 §2 lek i art. 284§2 kk w zw. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk.

Przed przystąpieniem do rozważań dotyczących czynu opisanego w pk II części wstępnej wyroku należy zaznaczyć, iż wskutek wniesionej jedynie na korzyść apelacji od wyroku sądu orzekającego po raz pierwszy, prawomocnie został już osądzony czyn dotyczący przywłaszczenia przez oskarżonego paneli i płyt podłogowych poprzez eliminację tej czynności sprawczej z opisu czynu zawartego w wyroku.

Bezspornym w zakresie tego występku jest fakt sporządzenia protokołu odbioru robót przez C. Z. i złożenia pod nim przez niego oraz oskarżonego podpisu. Oskarżony W. Ł. nie kwestionował tej okoliczności.

Za w pełni wiarygodne uznano zeznania zatrudnionego w Urzędzie Miasta i Gminy w S. C. Z. w charakterze inspektora nadzoru budowlanego odnośnie okoliczności formalnego odbioru prac w postaci ułożenia podłóg w sali nr 3 i sporządzenie z tej czynności protokołu odbioru w dniu 15 grudnia 2003 roku w którym nie podał rzeczywistej powierzchni ułożenia podłóg w tej klasie, która wynosiła 35 m² i na tej powierzchni ułożono panele, zawiązując tą ilość w protokole do 55 m². C. Z. przyznał, iż w przedmiotowym protokole poświadczył nieprawdę, bowiem sala nr 3 w Publicznej Szkole Podstawowej w O. miała powierzchnię zaledwie 35m². Świadek konsekwentnie zeznawał, że to

oskarżony poprosił go o potwierdzenie położenia paneli w ilości 55m² i jednocześnie deklarował, że pozostałe 20m² paneli zostanie ułożone w sekretariacie szkoły w terminie późniejszym z uwagi na obecny brak możliwości wyłączenia w tym okresie sekretariatu z użytkowania, podając też, że musi rozliczyć się z wydatkowanych środków finansowych z B.-em z uwagi na koniec roku budżetowego. Nie sposób kwestionować wskazanych zeznań chociażby z tego względu, iż w rzeczywistości są one obciążające nie tylko dla oskarżonego ale również samego świadka, który wyraził skruchę, twierdząc, iż poświadczył nieprawdę po to, aby szkoła uzyskała zwrot środków finansowych na zakup paneli, przy założeniu, iż oskarżony dotrzyma słowa i już wkrótce wymieni panele również w sekretariacie.

Oceniając zachowanie oskarżonego pod kątem znamion zarzucanego mu czynu z art. 271 § 3 kk, należy wskazać, iż przepis art. 271 § 1 kk odnosi się do osoby uprawnionej do wystawienia dokumentu, w tym przypadku protokołu odbioru prac remontowych. Kompetencja inspektora nadzoru do wystawienia takiego dokumentu wynika z art. 25 pkt. 4 Prawa budowlanego zgodnie z którym w ramach jego kompetencji leży m.in. potwierdzanie faktycznie wykonanych robót. Ponadto wprost wypowiedział się w tym zakresie Sąd Najwyższy w wyroku wskazując, iż inspektor nadzoru budowlanego jest „inną osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu” w rozumieniu art. 271 kk. Nie ma też podstaw do wyeliminowania protokołu odbioru robót oraz potwierdzenia na fakturze z katalogu dokumentów chronionych tym przepisem. Z punktu widzenia odpowiedzialności karnej za poświadczenie nieprawdy z art. 271 kk nie ma większego znaczenia, czy dokument, w którym poświadczono nieprawdę co do okoliczności mającej faktyczną doniosłość prawną, ma znaczenie prawne na zewnątrz, czy też jedynie dla funkcjonowania danego urzędu (czyli wewnątrz) (wyrok SN z dnia 4 października 2004r., IV KN 213/04). W świetle powyższego nie budzi wątpliwości Sądu, iż W. Ł. nie był osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu. Kompetencja ta przysługiwała jedynie inspektorowi nadzoru C. Z..

W niniejszym przypadku odpowiedzialność oskarżonego mogłaby być rozważana jedynie w kategoriach podżegania C. Z. do poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Jednakże kategorycznie należy podkreślić, iż w tym przypadku mamy do czynienia z zupełnie innym zdarzeniem historycznym, mającym miejsce dwa dni wcześniej, tj. 13 grudnia 2003 roku, kiedy to, co wynika z konsekwentnych zeznań C. Z., W. Ł. nakłaniał go sporządzenia protokołu odbioru prac, w którym C. Z. miał poświadczyć ułożenie 55 m² podłogi, gdy w rzeczywistości ułożono jedynie 35m². Przypisanie oskarżonemu w niniejszym postępowaniu czynu z art. 18 § 2 kle w zw. z art. 271 § 3 kk byłoby wyjściem poza granice aktu oskarżenia oraz zaskarżenia.

W związku z powyższym Sąd uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Przechodząc do rozważań odnośnie czynów opisanych w pkt III - V części wstępnej wyroku należy wskazać, iż rekonstruując stan faktyczny Sąd oparł się w szczególności na zeznaniach świadków: D. Z., Z. B., E. R. (1), S. B. (1), D. U., B. Ż., E. P., a kserokopiach dokumentów S. B. (1), umowy-zlecenia nr (...), (...) i (...), listy wypłat z innych należności z dnia 28 listopada 2003 roku, 22 grudnia 2003 roku, 30 stycznia 2004 roku, 27 lutego 2004 roku, 31 marca 2004 roku, 30 kwietnia 2004 roku oraz z 3 czerwca 2004 roku.

Za wiarygodne uznano zeznania świadka S. B. (1), albowiem znajdują one potwierdzenie w zeznaniach pozostałych świadków omówionych poniżej, a z których wynikało, iż S. B. (1) nie był widywany w szkole, a tym samym nie świadczył usług jako palacz. Sam S. B. (1) przez cały proces konsekwentnie zeznawał, że pracuje w spółce z o.o. (...) w Ś. na stanowisku palacz - konserwator i zaprzeczył, aby kiedykolwiek pracował w Szkole Podstawowej w O.. O tym, że miał tam rzekomo pracować, dowiedział się z formularza PIT, jaki otrzymał w marcu 2005 roku do rozliczenia się z Urzędem Skarbowym w Ś.. S. B. (1) podał, że nie zna W. Ł. i nigdy go nie widział. Stwierdził, że nikomu nie udostępniał swoich dokumentów i nie wie, w jaki sposób mogły one stać się własnością obcych osób. Przyznał, iż wprawdzie nadal posiada dowód osobisty nr (...), jednak dokumenty w postaci zaświadczenia kwalifikacyjnego oraz zaświadczenia ukończenia kursu utracił w nieustalonych okolicznościach. Dokumenty te straciły ważność z dniem 14 listopada 2001 roku. Z relacji świadka wynika, że wymienione wyżej dokumenty przechowywał on w niezamykanej szafce w kotłowni znajdującej się na terenie (...) w Ś.. Podał, iż dostęp do kotłowni miało wiele osób, przychodzili tam pracownicy (...)u.

Tym samym za całkowicie niewiarygodne uznano wyjaśnienia oskarżonego, który na całym etapie postępowania karnego utrzymywał, iż S. B. (1) osobiście zgłosił się do niego w poszukiwaniu pracy. Okazał oskarżonemu

dowód osobisty oraz dokumenty poświadczające jego uprawnienia do wykonywania obowiązków palacza kotłów CO olejowych. Po okazaniu oskarżonemu kserokopii dowodu osobistego pokrzywdzonego wyjaśnił, że nie jest to osoba, którą zatrudnił na stanowisku palacza. Analizując wyjaśnienia oskarżonego należy uznać, iż są pokrętne i w gruncie rzeczy nie tłumaczą, w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umów-zleceń. Nie ma jakichkolwiek dokumentów potwierdzających obecność S. B. (1) w szkole, ponadto gdyby w rzeczywistości osoba podająca się za S. B. (1) okazała jego dowód osobisty W. Ł., oskarżony już na tym etapie stwierdziłby, iż wizerunek człowieka nie zgadza się z fotografią zamieszczoną w dokumencie. Znamiennym jest, a co wynika z zeznań E. R. (1) W. Ł. przekazując jej kserokopie dokumentów S. B. (1) nie dołączył podania tej osoby o zatrudnienie, a jedynie ustnie wydał polecenie świadkowi sporządzenia umowy.

Za wiarygodne uznano zeznania Z. B., E. R. (1), którzy stwierdzili, że nie znają S. B. (1), nigdy nie widzieli tej osoby wykonującej obowiązki palacza w Szkole Podstawowej w O.. Z. B. zeznał ponadto, iż gdyby taka osoba była zatrudniona na stanowisku palacza wiedziałby o tym i dodał jednocześnie, iż widział jak po odejściu H. M. , oskarżony osobiście obsługiwał piece co. Sąd dał wiarę ich zeznaniom albowiem wzajemnie ze sobą korespondują i mają oparcie w pozostałym materiale dowodowym.

Z kolei D. Z. zeznała, iż raz, czy dwukrotnie widziała jakiegoś mężczyznę schodzącego do kotłowni, jednakże nie wskazała personaliów tej osoby, a nadto nie sposób uznać, iż w sezonie grzewczym, będąc zatrudniona jako osoba sprzątająca w szkole miała możliwość spotkania osoby palącej w piecu maksymalnie dwukrotnie. Oceniając zeznania tego świadka nie można pominąć faktu, iż D. Z. utrzymywała kontakty towarzyskie z oskarżonym.

Oskarżony nie kwestionował, i w tym zakresie uznano jego wyjaśnienia za zgodne z prawdą, iż kserokopię kompletu dokumentów S. B. (1) W. Ł. przekazał sekretarce E. R. (1) i polecił jej sporządzenie umowy, skutkiem czego sporządziła ona odpowiednio trzy umowy-zlecenia o zatrudnieniu S. B. (1) na stanowisku palacza. Przedmiotowe umowy zostały przedłożone w Biurze (...) w S. i na ich podstawie zostało wypłacone wynagrodzenie w łącznej kwocie 3775,61 złotych. Potwierdza to pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie, w szczególności zeznania E. R. (1), a także umowy-zlecenia zawarte ze S. B. (1) i listy wypłat.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy mają również zeznania zatrudnionych w Biurze (...). Pierwsza z nich wypowiedziała się w kwestii dokumentów, jakie zobowiązany był przekazać i w rzeczywistości przekazał dyrektor palcówki, aby otrzymać pieniądze wynikające z listy płac. Były to umowy zlecenia oraz rachunek potwierdzający jego wykonanie. Świadek stwierdziła, iż pieniądze z okazanych jej dokumentów zostały wypłacone do ręki. Z kolei E. P., kasjerka B. wskazała, iż w okresie objętym aktem oskarżenia wypłacała wynagrodzenia, które nie zostały przelane na rachunek bankowy, a pieniądze dla tych osób najczęściej odbierał w kasie oskarżony W. Ł. i potwierdzał odbiór łącznie pobranej kwoty dla pracowników własnoręcznym podpisem, w zeszycie prowadzonym przez tego świadka. Jednocześnie oskarżony otrzymywał listę płac oraz listę pokwitowań, gdzie pracownicy kwitowali odbiór pieniędzy. Listy te były później odsyłane do B.. Nie zdarzyło się, aby ktoś podnosił, że nie otrzymał przekazanego w ten sposób świadczenia. Zeznała ona także, że nie zna osoby o nazwisku B., że dla osób zatrudnionych na podstawie zlecenia była sporządzana oddzielna lista, a nadto że nie pamięta sytuacji, by wypłacała wynagrodzenie dla takich pracowników jakiejś innej, niż W. Ł. osobie. D. pobierał kwotę łączną dla wszystkich osób, bez rozbicia jej na poszczególne osoby, co kwitował w zeszycie. Zeznania wskazanych świadków uznano za wiarygodne, albowiem zarówno B. Ź. jak i E. P. są osobami obcymi dla oskarżonego i nie miały powodu zeznawać niezgodnie z prawdą. Zresztą sam oskarżony przyznał, iż to on pobierał wynagrodzenie dla palacza oraz iż rachunek oraz lista wypłat były później przez niego odsyłane do B..

Zdaniem Sądu nie można wykluczyć, iż dokumenty S. B. (1) zostały dostarczone oskarżonemu za pośrednictwem H. M., a także jej zięcia R. S., który pracował w (...)ie i miał kontakt ze S. B. (1), a przede wszystkim dostęp do miejsca, gdzie pokrzywdzony przechowywał swoje dokumenty. Zeznania tych świadków co do znajomości i bliskości kontaktów z oskarżonym są sprzeczne. H. M. początkowo zaprzeczała, żeby jej zięć miał jakikolwiek kontakt z oskarżonym, podczas kolejnych zeznań się z tego wycofała. Natomiast R. S. przyznał, że utrzymywał z oskarżonym liczne kontakty towarzyskie i często wspólnie spędzali czas przy grillu i alkoholu, zarówno w domu teściowej, jak też i u oskarżonego.

Zdaniem Sądu zeznania wskazanych świadków należy uznać za pokrętne i z tych względów nie mogą być uznane za wiarygodne.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd pominął zeznania świadków A. F., J. K., J. R., I. G., W. S., P. M. i A. S. gdyż relacje tych świadków nie zawierały informacji istotnych dla rozstrzygnięcia postępowania w zakresie rozpoznawanych zarzutów.

W trakcie postępowania nie udało się ustalić biegłemu kto nakreślił podpisy o brzmieniu (...) na rachunkach, listach wypłat i umowach zlecenia, jednakże okoliczność ta nie wpływa na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy, gdyż oskarżonemu nie zarzucono przecież przestępstwa podrobienie dokumentu.

W świetle omówionych wyżej dowodów z których wynika, iż w okresie objętym aktem oskarżenia w Szkole Podstawowej w O. nie był zatrudniony palacz, nie sposób uznać, iż oskarżony przekazywał uzyskiwane w ten sposób pieniądze S. B. (2), bądź też innej osobie podającej się za niego. W opinii Sądu W. Ł. zatrzymał uzyskane w ten sposób środki pieniężne dla siebie i z tego tytułu uzyskał, kosztem Gminy S., korzyść majątkową w kwocie 3.775, 61 złotych.

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż W. Ł. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 231 §2 kk w zw. z art. 270 § 1 kle w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i art. 12 kk. Będąc funkcjonariuszem publicznym - d. s. p.w O. w okresie od 18 listopada 2003r. do 31 maja 2004r. w O., przekroczył swoje uprawnienia, czym działał na szkodę interesu publicznego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej- uzyskania wypłaty wynagrodzenia dla osoby, która rzeczywiście nie świadczyła w szkole pracy, użył jako autentyczne fikcyjne umowy zlecenia nr (...) z dnia 18.11.2003r., nr 4/2003 r. z dnia 18.12.2003r., oraz l/2004r. z dnia 25.05.2004r. o zatrudnieniu na stanowisku palacza S. B. (1) przedkładając je w Biurze (...) w S., czym wprowadził w błąd urzędników B. w S. co do faktu zatrudnienia w Publicznej Szkole Podstawowej w O. S. B. (1) w okresie wynikającym z przedłożonych umów, doprowadzając przez to do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Gminę S. i uzyskując korzyść majątkowa w kwocie 3.775,61 zł.

Zatem Sąd uznał, nieco odmiennie niż Prokurator, iż działanie przestępcze oskarżonego sprowadzało się do przekroczenia uprawnień jedynie poprzez używanie jako autentyczne fikcyjnych dokumentów - umów zlecenia poprzez złożenie ich w Biurze (...), a nie na sporządzeniu fikcyjnej umowy. Z taką oceną zachowania W. Ł. zgodził się Prokurator, który w apelacji od poprzedniego wyroku Sądu Rejonowego nie sformułował zarzutów w tym zakresie. Oczywistym jest również, iż oskarżony W. Ł. dopuścił się przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 kk, wprowadzając w błąd pracowników B. co do zatrudnienia na stanowisku palacza S. B. (1), wyniku czego zostały wypłacone wynagrodzenie dla tejże osoby, a Gmina S. w ten sposób niekorzystnie rozporządziła mieniem. Zatem oskarżony przekraczając swoje uprawnienia i działając na szkodę interesu publicznego, działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Całokształt okoliczności wystawienia umów, w okresie praktycznie jednego sezonu grzewczego, wykorzystanie ich następnie do wyłudzenia środków na wynagrodzenie dla palacza na zasadzie tego samego rodzaju nadarzającej się sposobności, ewidentnie wskazuje na z góry powzięty zamiar działania oskarżonego, co skutkowało uwzględnieniem w kwalifikacji prawnej art. 12 kk.

Wobec tego, iż zachowanie oskarżonego zrealizowało znamiona trzech przestępstw opisanych w cytowanych przepisach kodeksu karnego, należało je zakwalifikować kumulatywnie. Stosownie zatem do dyspozycji zawartej w art. 11 § 3 kk, wobec kumulatywnej kwalifikacji czynu, podstawą wymiaru kary był w niniejszej sprawie przepis art. 231 § 2 kk jako przewidujący sankcję najsurowszą.

Przy wymiarze kary wobec oskarżonego Sąd miał na uwadze wszystkie dyrektywy jej wymiaru określone w art. 53 kk, bacząc by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przede wszystkim Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego, który już przed dopuszczeniem się przypisanego mu przestępstwa został skazany za czyn z art. 178 a § 1 kk, a po jego popełnieniu z art. 244 kk. Okoliczność ta wskazuje na to, iż konflikt z prawem w jaki wszedł W. Ł. nie był przypadkowy, a poprzednio orzeczonej wobec niego kary grzywny nie osiągnęła celów wychowawczych, skoro dopuścił się kolejnego występku. Na społeczną szkodliwość czynu wpływa

fakt, iż W. Ł. pełnił szczególną funkcję, był dyrektorem szkoły, a zatem swoją postawą powinien dawać przykład nie tylko swoim uczniom ale również społeczeństwu. Tymczasem, działając, jedynie z pobudek finansowych dopuścił się przypisanego mu przestępstwa. Jednocześnie Sąd wziął pod uwagę aktualny sposób życia oskarżonego, fakt, iż aktualnie pracuje, w miejscu jego zamieszkania nie są przeprowadzane interwencje.

Uwzględniając powyższe okoliczności oraz fakt, iż występki z art. 231 § 2 kk zagrożony jest karą od roku pozbawienia wolności, Sąd wymierzył W. Ł. karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Jednocześnie uznano, iż oskarżony nie jest osobą na tyle zdemoralizowaną, aby odbywać wymierzoną mu karę w warunkach izolacji, tym bardziej, iż od 2005 r. nie został wydany w stosunku do niego kolejny wyrok skazujący, a zatem zdaniem Sądu zasługuje on na jeszcze jedną szansę. Z tych względów na podstawie art. 69 § 1 kke i art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, licząc, iż w takiej postaci spełni ona cele wychowawcze wobec oskarżonego i zapobiegnie jego powrotowi do przestępstwa.

Biorąc pod uwagę fakt, iż przestępstwo przypisane oskarżonemu zostało, popełnienie w związku z pełnieniem przez niego funkcji dyrektora szkoły, Sąd uznał za konieczne zastosowanie wobec niego środka karnego i na mocy art. 41 § 1 kk orzekł na okres 3 lat zakaz zajmowania przez niego stanowisk kierowniczych w administracji publicznej. Okres ten w wystarczającym stopniu wpłynie na oskarżonego wychowawczo i uzmysłowi mu naganność jego postępowania przez nadużycie pełnionej funkcji.

Orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu oparto o przepisy § 19 w zw. z § 14 ust. 2 pkt 2 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i zasądzono na rzecz Kancelarii adwokackiej adw. Z. G. kwotę 1.343,16 zł odpowiadającą nakładowi pracy obrońcy.

Kierując się aktualną sytuacją majątkową oskarżonego sąd uznał, że nie jest on w stanie ponieść, bez uszczerbku koniecznego utrzymania, kosztów postępowania sądowego i na mocy art. 624 § 1 kpk zwolnił go od obowiązku ponoszenia wydatków, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa i nie obciążył go także opłatą sądową.

Sygnatura akt IV Ka 909/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący : SSO Adam Pietrzak (spr.)

Sędziowie : SO Elżbieta Marcinkowska

SO Ewa Rusin

Protokolant: Agnieszka Paduch

przy udziale B. C. Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2013 roku

sprawy **W. Ł.**

oskarżonego z art. 231 § 2 k.k. i 286 § 1 k.k. i 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., 231 § 2 k.k. i 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 16 sierpnia 2012 roku, sygnatura akt II K 723/11

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelacje za oczywiście bezzasadne;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Zbigniewa F. G. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 516,60 złotych, tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu

odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt Lv Ka 909/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 sierpnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Świdnicy po rozpoznaniu sprawy W. Ł. oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 28 listopada 2001 r. do 07 stycznia 2005e. w O. woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pełniąc obowiązki D. P. S. P.w O., jako funkcjonariusz publiczny przekroczył swoje uprawnienia, działając na szkodę interesu publicznego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oraz przywłaszczył powierzoną sobie rzecz w ten sposób, że jako d. w. s. zawarł bez zgodny i wiedzy Burmistrza Miasta S., dwie umowy na wynajem pomieszczeń szkolnych o numerach (...) i 3/03 z E. Z., za co pobierał od w/w osoby pieniądze w łącznej kwocie 11.114,39 złotych z czego za energię elektryczną 3.714,39 złotych i czynsz w kwocie 7.400 złotych, które przywłaszczył, gdyż nie przekazał ich na konto bankowe Urzędu Miejskiego w S., działając w ten sposób na szkodę w/w urzędu w wysokości 11.114,39 złotych, tj. o czyn z art. 231§2 k.k. i art. 286§2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. wzw. z art. 12 k.k.; II. II. w okresie od 12 listopada 2003r. do 15 grudnia 2003r. w O. woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc obowiązki D. P. S. P.w O., przywłaszczył sobie powierzone mu mienie w postaci paneli podłogowych w ilości 20m² i płyt podłogowych o łącznej wartości 631,38 złotych, a następnie poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne w dokumencie dotyczącym odbioru wykonanych robót remontowych, działając na szkodę Urzędu Miasta i Gminy w S., we wskazanej wyżej kwocie, tj. o czyn z art. 284§2 k.k. i art. 271 §3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

III. w okresie od 03 listopada 2003r. do 30 listopada 2003r. w O. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc obowiązki D. P. S. P. w O., przekroczył swoje uprawnienia, działając na szkodę interesu publicznego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz będąc funkcjonariuszem publicznym uprawnionym do wystawiania dokumentów poświadczył w nim nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne w ten sposób, że doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w kwocie 720 złotych, w ten sposób, że pełniąc obowiązki d. w. s. sporządził fikcyjną umowę - zlecenie nr (...) z dnia 18.11.2003r. o zatrudnieniu na stanowisku palacza S. B. (1) na podstawie uzyskanych w nieustalony sposób dokumentów, tj. kserokopii dowodu osobistego, zaświadczenia o ukończeniu kursu, zaświadczenia kwalifikacyjnego, a następnie poświadczył nieprawdę co do faktycznego zatrudnienia w/w osoby, gdyż przedmiotową umowę przedłożył jako autentyczną w Biurze (...) w S. i na tej podstawie pobrał pieniądze w kwocie 490,17 złotych, działając na szkodę Urzędu Miasta i Gminy w S., tj. o czyn żart. 231§2k.k. i art. 286§1 k.k. i art. 271 §3 k.k. wzw. żart. 11 §2 k.k. wzw. art. 12 k.k.;

IV. w okresie od 01 grudnia 2003r. do 30 kwietnia 2004r. w O. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc obowiązki D. P. S. P. w O., przekroczył swoje uprawnienia, działając na szkodę interesu publicznego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz będąc funkcjonariuszem publicznym uprawnionym do wystawiania dokumentów poświadczył w nim nieprawdę, co do okoliczności mającej znacznie prawne w ten sposób, że doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w kwocie 4.000 złotych, w ten sposób, że pełniąc obowiązki d. w. s. sporządził fikcyjną umowę - zlecenie nr (...) z dnia 18.12.2003r. o zatrudnieniu na stanowisku palacza S. B. (1) na podstawie uzyskanych w nieustalony sposób dokumentów, tj. 2 kserokopii dowodu osobistego, zaświadczenia o ukończeniu kursu, zaświadczenia kwalifikacyjnego, a następnie poświadczył nieprawdę co do faktycznego zatrudnienia w/w osoby, gdyż przedmiotową umowę przedłożył jako autentyczną w Biurze (...) w S. i na tej podstawie pobrał pieniądze w kwocie 2.737,27 złotych, działając na szkodę Urzędu Miasta i Gminy w S., tj. o czyn z art. 231 §2 k.k. i art. 286§1 k.k. i art. 271 §3 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. art. 12 k.k.;

V. w okresie od 01 maja 2004r. do 31 maja 2004r. w O. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc obowiązki D. P. S. P. w O., przekroczył swoje uprawnienia, działając na szkodę interesu publicznego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz będąc funkcjonariuszem publicznym uprawnionym do wystawiania dokumentów poświadczył w nim nieprawdę, co do okoliczności mającej znacznie prawne w ten sposób, że doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w kwocie 800 złotych, w ten sposób, że pełniąc obowiązki dyrektora w/w szkoły sporządził fikcyjną umowę - zlecenie nr (...) z dnia 25.05.2004r. o zatrudnieniu na stanowisku palacza S. B. (1) na podstawie uzyskanych w nieustalony sposób dokumentów, tj. kserokopii dowodu osobistego, zaświadczenia o ukończeniu kursu, zaświadczenia kwalifikacyjnego, a następnie poświadczył nieprawdę co do faktycznego zatrudnienia w/w osoby, gdyż przedmiotową umowę przedłożył jako autentyczną w Biurze (...) w S. i na tej podstawie pobrał pieniądze w kwocie 548,17 złotych, działając na szkodę Urzędu Miasta i Gminy w S., tj. o czyn z art. 231 §2 k.k. i art. 286§1 k.k. i art. 271 §3 k.k. wzw. z art. 11 §2 k.k. wzw. art. 12 k.k.;

oskarżonego W. Ł. uniewinnił od popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punkcie I i w zakresie zaskarżonym w punkcie I i w części wstępnej wyroku i koszty postępowania w tym zakresie zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Nadto w ramach czynu opisanego w pkt. od III do V części wstępnej wyroku oskarżonego uznał za winnego tego, że w okresie od 18 listopada 2003 r. do 21 marca 2004 r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem pełniąc obowiązki d. P. S. P. w O., przekroczył swoje uprawnienia, czym działał na szkodę interesu publicznego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w ten sposób, że jako funkcjonariusz publiczny użył jako autentyczne fikcyjne umowy zlecenia nr (...) z dnia 18.11.2003 r., nr (...) z dnia 18.12.2003 r. oraz 1/2004 r. z dnia 25.05.2004 r. o zatrudnieniu na stanowisku palacza S. B. (1) przedkładając je w Biurze (...) w S., czym wprowadził w błąd urzędników B.-u w S., co do faktu zatrudnienia w Publicznej Szkole Podstawowej w O. S. B. (1) w okresie wynikającym z przedłożonych umów, doprowadzając przez to do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Gminę S. i uzyskując korzyść majątkową w kwocie 3.775,61 złotych to jest popełnienia występku z art.231§2 k.k. i art.270§1 k.k. i art.286§1 k.k. w zw. z

art.11§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. i za to na podstawie art.231§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat.

Na podstawie art. 41 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu zajmowania stanowisk kierowniczych w administracji publicznej na okres 3 lat.

Powyższy wyrok zaskarżyli oskarżony i jego obrońca. Oskarżony zaskarżył wyrok w części skazującej zarzucając „...błąd w ustaleniach faktycznych w następstwie uznania (go) winnym czynów z aktu oskarżenia...” i wniósł o jego zmianę i uniewinnienie od popełnienia tychże czynów.

Obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok na podstawie art.444 k.p.k. w części dyspozytywnej w całości zarzucając na podstawie art.438 pkt. 3 k.p.k. błąd w ustaleniu stanu faktycznego wynikający z niesłusznego uznania, że oskarżony popełnił czyny opisane w pkt. od III do V części wstępnej w sytuacji, kiedy to oskarżony kategorycznie i konsekwentnie przeczył temu, aby przekroczył swe uprawnienia, działał na szkodę interesu publicznego, użył jako 4 autentyczne fikcyjne umowy zlecenia, wprowadził w błąd urzędników B. w S., co do zatrudnienia S. B. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Gminę S., w rezultacie, czego osiągnął korzyść majątkową w kwocie 3.775,61 złotych, podczas gdy oskarżony miał prawo do zatrudnienia palacza, nie działał na szkodę interesu publicznego, nadto nie doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Gminę S. i nie uzyskał żadnej korzyści majątkowej, bowiem praca palacza była wykonywana, za którą palacz miał prawo do wynagrodzenia.

W oparciu o powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje są oczywiście bezzasadne.

Sąd I instancji zgromadził obszerny materiał dowodowy, prawidłowo go ocenił, a wyprowadzone wnioski przekonująco uzasadnił.

Ocena materiału dowodowego zgodna jest z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Obszerny wywód, w którym sąd I instancji poddał zgromadzone dowody ocenie pod kątem ich wiarygodności (uzasadnienie zaskarżonego wyroku - k.1381 v. - (...)) czyni zadość wspomnianym zasadom i wskazaniom.

Wnioski, do których doszedł także sąd mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności.

Sąd odwoławczy w pełni przychylił się do omawianych wywodów sądu rejonowego, brak jest tym samym podstaw do ich powielania w przedmiotowym uzasadnieniu.

Apelacje sprowadzają się do polemiki z ustaleniami sądu I instancji nie wnosząc argumentów mogących podważyć prawidłowość toku rozumowania tegoż sądu przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Co do zarzutu apelacji oskarżonego kwestionującego powołanie się przez sąd I instancji na uprzednią karalność stwierdzić należy, że zgodnie z treścią przepisu art.108 k.k. „...jeżeli skazany po rozpoczęciu lecz przed upływem 5 i okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań...”

W tej sytuacji, gdy oskarżony przypisanego mu w przedmiotowej sprawie czynu dopuścił się w okresie od 18 listopada 2003 r. do 31 maja 2004 r., a więc w okresie wymaganym do zatarcia skazania w sprawie VI K 905/03 Sądu Rejonowego w Świdnicy zatarcie skazania nie nastąpiło i możliwe będzie dopiero wraz z zatarciem skazania za tenże czyn.

W świetle okoliczności sprawy i dyrektyw art.53 k.k. brak jest podstaw do uznania wymierzonej oskarżonemu kary i orzeczonego środka karnego za rażąco niewspółmiernie surowe w rozumieniu przepisu art.438 pkt. 4 k.p.k.

Mając na względzie powyższe sąd okręgowy orzekł jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach oparte jest na przepisie art.62§1 k.p.k. i art.17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (z uwagi na sytuację materialną oskarżonego).